

ЗАКОН
О ПОТВРЂИВАЊУ УГОВОРА ИЗМЕЂУ
РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И РЕПУБЛИКЕ АРГЕНТИНЕ
О УЗАЈАМНОЈ ПРАВНОЈ ПОМОЋИ У
КРИВИЧНИМ СТВАРИМА

Члан 1.

Потврђује се Уговор између Републике Србије и Републике Аргентине о узајамној правној помоћи у кривичним стварима, потписан у Београду 14. октобра 2019. године, у оригиналу на српском, шпанском и енглеском језику.

Члан 2.

Текст Уговора у оригиналу на српском језику гласи:

У Г О В О Р
ИЗМЕЋУ
РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
И
РЕПУБЛИКЕ АРГЕНТИНЕ
О УЗАЈАМНОЈ ПРАВНОЈ ПОМОЋИ У
КРИВИЧНИМ СТВАРИМА

Република Србија и Република Аргентина (у даљем тексту: у једнини „Страна”, а у множини „Стране”),

у жељи да унапреде ефикасност обе државе у истрази, кривичном гоњењу и спречавању криминала кроз сарадњу и узајамну правну помоћ у кривичним стварима,

споразумеле су се о следећем:

Члан 1.

Обим правне помоћи

1. Стране ће, у складу са одредбама овог уговора пружати једна другој најширу могућу правну помоћ у кривичним стварима.

2. Узајамна правна помоћ је било која помоћ коју пружа замољена страна у погледу истраге, кривичног гоњења или поступка у кривичним стварима који се воде у страни молиљки, без обзира да ли се помоћ тражи или се пружа од стране суда или неког другог надлежног органа.

3. Кривичне ствари, такође, укључују истрагу, гоњење или поступак који се односе на кривична дела која се тичу пореза, царине и девизних средстава.

4. Помоћ се пружа без обзира да ли би поступање које је предмет истраге, кривичног гоњења или поступка у страни молиљки, чинило исто кривично дело по законима замољене стране. Међутим, претреси и конфискације треба да се спроведу у складу са условима који су предвиђени законима замољене стране.

5. Помоћ обухвата:

- 1) проналажење и идентификовање лица и предмета;
- 2) уручење докумената, укључујући и оне којима се траже присуствовање лица;
- 3) прибављање информација, докумената и доказа;
- 4) обезбеђивање предмета, укључујући позајмљивање предмета;
- 5) претрес и конфискацију;
- 6) извођење доказа и прибављање изјава;
- 7) одобрење лицима из стране молиље да присуствују извршењу замолнице;
- 8) омогућавање лицима која се налазе у притвору да пруже доказе или помоћ у истрази, укључујући и видеоконференцију;

- 9) олакшање појављивања сведока или помоћи лица у истрази, укључујући видеоконференцију;
- 10) предузимање мера ради лоцирања, одузимања и заплене прихода од криминала; и
- 11) било који други облик помоћи који није у супротности са законом замољене стране.

Члан 2.

Извршење замолнице

1. Замолнице за правну помоћ се извршавају према законима замољене стране. Замољена страна може да поступи на начин који је предложила страна молиља, осим уколико је то у супротности са законима замољене стране.

2. Замољена страна, на захтев, обавештава страну молиљу о датуму и месту извршења замолнице за правну помоћ.

3. Замољена страна неће да одбије извршење замолнице на основу чувања банкарске тајне.

Члан 3.

Форма и садржај замолнице

1. Замолница за правну помоћ треба да буде сачињена у писаној форми. У хитним случајевима, страна молиља може проследити замолницу путем факса, е-мејла, или било ког другог средства који оставља писани траг, с тим да се истовремено шаље и поштом.

2. У свим случајевима, замолнице за правну помоћ треба да садрже:

- 1) назив надлежног орган који спроводи истрагу, гоњење или поступак на који се односи замолница;
- 2) врсту истраге, гоњења или поступка, укључујући чињенични опис и копију применљивих законских одредаба;
- 3) сврху замолнице и врсту тражене помоћи;
- 4) степен потребне поверљивости и разлоге за то; и
- 5) рок у коме замолница треба да се изврши.

3. У следећим случајевима замолнице за помоћ треба да прецизирају следеће:

- 1) информације о идентитету и, у мери у којој је то могуће, локацији лица коме треба доставити писмена, његов правни статус и начин на који треба да се изврши достављање;
- 2) у случају замолница за извођење доказа, претрес и одузимање предмета, или лоцирање, одузимање или заплону прихода од криминала, основ за веровање да доказ или приход од криминала може бити пронађен у замољеној страни;
- 3) у случају замолница за прибављање доказа од лица, да ли су потребне заклетве или потврђене изјаве, и опис предмета доказа или изјаве која се тражи;
- 4) у случају позајмљивања доказних материјала, тренутну локацију доказних материјала у замољеној страни, надлежни орган који ће имати надзор над доказним материјалима у страни молиљи,

место у које ће се доказни материјали однети, тестови који ће се спровести и датум до кога ће доказни материјали бити враћени;
и

- 5) у случају предаје притворених лица, надлежни орган који ће имати надзор током трансфера, место до кога ће притворено лице бити пребачено и датум до кога ће бити враћен.

4. Уколико је неопходно, и у мери у којој је то могуће, захтеви за помоћ треба да садрже следеће:

- 1) идентитет, држављанство и локацију лица које је предмет истраге, судског гоњења или поступка;
- 2) детаље било које посебне процедуре или захтева, које страна молиља жели да буду испоштовани и разлози за то.
- 3) сваку другу информацију која може бити пружена замољеној страни у циљу олакшања извршења захтева.

5. Уколико замољена страна сматра да информације нису довољне да би се омогућило да замолница буде извршена, она може захтевати додатне информације.

Члан 4.

Ограничења пружања правне помоћи

1. Пружање помоћи се може одбити, у целости или делимично, ако по мишљењу замољене стране:

- 1) извршење замолнице може утицати на њен суверенитет, безбедност, јавни поредак или друге интересе од суштинског значаја;
- 2) нису испуњени услови за пружање одређених облика правне помоћи који су предвиђени овим уговором, након што су затражени додатни подаци и страна молиља их није обезбедила;
- 3) постоје основани разлози за сумњу да је замолница за пружање правне помоћи поднета ради кривичног гоњења лица због његове расне припадности, пола, вероисповести, националне припадности, етничке припадности или политичког убеђења, или се сматра да би положај тог лица могао бити погоршан због било ког од наведених разлога;
- 4) замољена страна сматра да се захтев односи на политичко кривично дело;
- 5) захтев се односи на дело које представља само војно кривично дело; и
- 6) захтев се односи на кривично дело чије кривично гоњење у страни молиљи не би било у складу са прописима замољене стране који се односе на забрану двоструког кажњавања (*ne bis in idem*).

2. Помоћ ће бити пружена чак и ако дело на коме се захтев заснива не представља кривично дело у замољеној страни. Међутим, ако тражена помоћ укључује мере принуде, замољена страна може тражити обострану кажњивост као услов за пружање такве помоћи.

3. Страна молиља може одложити пружање правне помоћи, ако би извршење замолнице ометало тренутну истрагу или кривично гоњење на њеној територији.

4. Замољена страна треба одмах да обавести страну молиљу о одлуци да не удовољи, у потпуности или делимично, замолници за помоћ, или да одложи њено извршење и треба да наведе разлоге за такву одлуку.

5. Пре одбијања замолнице за помоћ или одлагања извршења замолнице, замољена страна треба да размотри да ли може да пружи помоћ под условима које сматра неопходним. Уколико страна молиља прихвата такве услове, замољена страна треба да поступа према замолници.

Члан 5.

Проналажење и идентифовање лица и предмета

1. Свака страна може да затражи од друге стране да пронађе, идентификује и саопшти место пребивалишта или боравишта лица од којих се тражи да се појаве пред надлежним органима стране молиље, а за која се верује да се налазе на територији замољене стране.

2. Свака страна може да затражи од друге стране да пронађе, идентификује предмете и саопшти релевантне податке о њима, или да предузме било које друге мере које би омогућиле откривање такве локације или идентификовање.

Члан 6.

Уручење докумената

1. Замољена страна врши уручење писмена која јој страна молиља достави у ту сврху.

2. Страна молиља треба да достави замолницу за уручење документа којима се тражи одговор или појављивање у страни молиљи, у прихватљивом року пре планираног одговора или појављивања. Судски позиви којима се тражи долазак лица пред надлежних органа стране молиље достављају се замољеној страни најмање 60 (шездесет) дана пре датума који је одређен за долазак. У хитним случајевима, Стране могу да прихвате и краћи временски период.

3. Замољена страна ће, након извршеног уручења, доставити страни молиљи доказ о уручењу у коме ће бити назначен датум, место и начин уручења, потписан од стране органа која је уручио документ, или на начин захтеван од страна молиља.

4. Уколико се уручење не изврши, замољена страна одмах о томе обавештава страну молиљу и саопштава разлоге због који уручења није извршено.

Члан 7.

Прибављање информација, докумената, записа и предмета

1. Замољена страна треба да достави копије јавно расположивих информација, докумената и досијеа државних служби и органа.

2. Замољена страна може дати информације, документе, досијее и предмете у власништву државних служби или органа, иако нису јавно расположиви, у истој мери и под истим условима као што би били расположиви њеним извршним и судским органима.

3. Замољена страна може дати оверене копије докумената или досијеа, уколико страна молиља изричито не тражи оригинале.

4. Оригинални документи, досијеи или предмети, који су дати страни молиљи, треба да се врате замољеној страни што је могуће пре.

5. Уколико није забрањено законом замољене стране, документи, досијеи или предмети треба да се дају са формуларом или одговарајућом потврдом као што може бити назначено од стране молиље, да би могли бити признати према прописима стране молиље.

Члан 8.

Претрес, заплена и идентификовање

1. Замољена страна, у мери у којој то дозвољава њено законодавство, извршавати замолнице за идентификовање, претрес, заплenu и предају предмета и докумената, под условом да замолница за пружање правне помоћи садржи информације које оправдавају неопходност спровођења таквих радњи.

2. Надлежни орган који је извршио замолницу за претрес и одузимање треба да пружи информације које може да затражи страна молиља, али не ограничавајући се на то, као што су идентитет, услов, веродостојност и континуитет поседовања докумената, досијеа или предмета који су одузети и околности одузимања.

3. У случају заплene предмета и докумената, замољена страна ће потврдити њихов идентитет. Ако је, према законодавству замољене стране, за спровођење радњи из става 1. овог члана потребна посебна одлука надлежног органа, страна молиља ће доставити такву одлуку.

4. Стране ће се договорити о предаји заплењених предмета страни молиљи и о било којим условима за које се сматра да су потребни да би се заштитили интереси трећих страна.

Члан 9.

Узимање доказа и добијање изјава у замољеној страни

1. Лице од које се тражи да сведочи или преда документе, записе или предмете у замољеној страни биће приморана, уколико је неопходно, да се појави и сведочи и преда такве документе, записе или предмете, у складу са законом замољене стране.

2. На захтев стране молиље, замољена страна треба да одобри присуство лицима, која су назначена у замолници, током њеног извршења и треба да им дозволи да постављају питања, у складу са прописима замољене стране.

3. Лицима која присуствују извршавању замолнице биће дозвољено снимање поступка. Коришћење техничких средстава за снимање је дозвољено, а уколико је потребна додатна технологија, страна молиља мора да затражи дозволу за њено коришћење.

4. У мери у којој је то дозвољена њеним законом, замољена страна треба да изврши замолницу за извођење доказа и добијање изјава у замољеној страни за страну молиљу путем видеа, сателита или других технолошких средстава.

Члан 10.

Трансфер притворених лица ради сведочења или помоћи у истрази

1. Замољена страна може, на захтев стране молиље, привремено да преда страни молиљи лице које се налази у затвору на њеној територији, ради сведочења или помоћи у истрази, под условом:

- 1) да се то лице чија привремена предаја се тражи, након што му се пружи прилика да се консултује са правним саветником, сагласи са тим, и
- 2) да се стране договоре писаним путем о условима привремене предаје.

2. Када пребачено лице, по закону замољене стране, мора бити држано у затвору, страна молиља треба да га држи у затвору и да га врати у затвор након извршења замолнице.

3. У смислу овог члана, време које је привремено предато лице провело у затвору у страни молиљи биће урачунато у издржавање санкције која је том лицу изречена у замољеној страни.

4. Када замољена страна обавести страну молиљу да пребачено лице више не треба да се држи у затвору, то лице ће бити пуштено на слободу и имаће право на неометано кретање у складу са чланом 13. овог уговора. Лице које је на овај начин пуштено на слободу имаће право на накнаду путних трошкова за повратак у замољену страну, ако се враћа на територију те стране.

5. Уколико трећа држава треба да преда лице лишено слободе једној од Страна, преко територије друге Стране, замољена страна одобрава транзит тог лица, уколико оно није њен држављанин.

Члан 11.

Давање доказа или помоћ у истрази у страни молиљи

1. Када страна молиља тражи појављивање неког лица на њеној територији ради давања доказа или помагања у истрази, замољена страна треба то лице да позове да се појави пред одговарајућим органом у страни молиљи. Страна молиља треба назначити накнаде и трошкове који ће бити плаћени. Централни орган замољене стране одмах обавештава централни орган стране молиље о одговору лица која је у питању.

2. Лице које се одазове позиву неће бити изложено било каквим санкцијама или принудним мерама у замољеној страни или у страни молиљи, уколико се не појави у страни молиљи.

Члан 12.

Саслушање путем видео-конференције

1. Ако се лице налази на територији замољене стране а треба да буде саслушано од стране правосудних органа стране молиље, страна молиља може затражити да се саслушање одржи путем видео конференције.

2. Замолница за саслушање путем видео-конференције ће садржати, поред информација наведених у члану 3. овог уговора, све информације које су неопходне за његово спровођење.

3. Судски записник и видео запис, ако су доступни, прослеђују се надлежном органу стране молиље.

Члан 13.

Неометано кретање

1. У складу са чл. 10. и 11. овог уговора, лице које је присутно у страни молиљи по замолници коју је поднела та страна, неће бити кривично гоњено, притворено, или подвргнуто било ком другом ограничењу личне слободе на територији стране молиље, због чињења или нечињења која су претходила одласку тог лица из замољене стране, нити је такво лице у обавези да сведочи у било ком другом поступку, осим у оном на који се замолница односи.

2. Став 1. овог члана престаје да се примењује уколико лице, када буде слободно да напусти страну молиљу, не оде у року од 30 (тридесет) дана након што је добило званично обавештење да његово присуство више није потребно, или када се, након одласка из стране молиље, добровољно врати на њену територију.

Члан 14.

Имовина проистекла из кривичног дела

1. Стране ће, у складу са својим законодавством, пружити једна другој правну помоћ у идентификовању, проналажењу, заплени и одузимању предмета и докумената, финансијских средстава и друге имовине проистекле из кривичног дела.

2. Замољена страна ће, на захтев, настојати да утврди да ли се било која имовина проистекла из кривичног дела налази на територији под њеном јурисдикцијом и обавестиће страну молиљу о резултатима својих истраживања.

3. Када је сходно ставу 1. овог члана пронађена имовина за коју се сумња да је проистекла из кривичног дела, замољена страна ће предузети мере предвиђене њеним прописима и под за то прописаним условима, задржати, одузети и где је то применљиво, уништити такве предмете.

4. Приходи који су одузети према одредбама овог уговора, треба да припадну замољеној страни, осим уколико се другачије не договори.

Члан 15.

Централни органи

1. У сврху овог уговора свака Страна именује централни орган ради пријема замолница за правну помоћ. Централни органи комуницирају међусобно директно и прослеђују замолнице надлежном органу у њиховим државама.

2. Централни органи, именовани од Страна, су:

- 1) за Републику Србију – Министарство правде Републике Србије,
- 2) за Републику Аргентину – Министарство спољних послова и вера Републике Аргентине.

3. Страна може у било које време променити централни орган, с тим да о таквој промени мора одмах обавестити другу Страну, дипломатским путем.

4. Одредбе става 1. овог члана не искључују комуницирање дипломатским или конзуларним путем, ако за то постоје оправдани разлози.

Члан 16.

Поверљивост

1. Страна молиља може захтевати да замолница, њен садржај, пратећи документи и било који поступак предузет у складу са замолницом остану поверљиви. Уколико се замолница не може извршити без повреде тражене поверљивости, замољена страна ће о томе да обавести страну молиљу пре извршења замолнице, која ће одлучити да ли замолницу треба и поред тога извршити.

2. Замољена страна може захтевати, након консултације са страном молиљом, да информације, дати докази, извор таквих информација или доказа задрже поверљивост и буду откривени или коришћени само под условима који морају бити наведени.

Члан 17.

Ограничена употреба

Страна молиља не сме открити или користити добијене информације или доказе у друге сврхе, осим оне која је наведена у замолници, без претходне сагласности централног органа замољене стране.

Члан 18.

Аутентичност

За документе, записнике или списе који се достављају према овом уговору није неопходан било који облик аутентичности, осим као што је наведено у члану 7., или као што је тражено од стране молиље.

Члан 19.

Језик

Сви документи, који су поднети у складу са овим уговором, биће преведени на званични језик замољене стране или на енглески, италијански, или француски језик, када је то прихватљиво за замољену страну.

Члан 20.

Трошкови

1. Замољена страна сноси трошкове који се односе на извршење замолнице за помоћ, осим трошкова који су ниже наведени, које сноси страна молиље:

- 1) трошкови који су повезани са транспортом лица на, или са, територије замољене стране по замолници стране молиље, и трошкови који се плаћају том лицу док је у страни молиљи, наведени у члану 6. став 2, чл. 10. и 11. овог уговора;
- 2) трошкови и хонорари вештака, како у замољеној страни, тако и у страни молиљи;
- 3) трошкови превођења; и
- 4) трошкови у вези извођење доказа и узимања изјава у замољеној страни, по захтеву стране молиље, преко видеа, сателита или других технолошких средстава.

2. Када извршење замолнице подразумева трошкове ванредне природе, Стране треба да се консултују међусобно ради одређивања рокова и услова под којима тражена помоћ треба да се пружи.

Члан 21.**Усаглашеност са другим уговорима**

Помоћ и процедуре предвођене овим уговором неће спречити ни једну страну да да помоћ другој страни по одредбама других применљивих међународних уговора, или по одредбама њеног домаћег права. Стране, такође, могу пружити помоћ у складу са било којим билатералним договором, споразумом или праксом који могу бити применљиви.

Члан 22.**Консултације**

Министарство правде Републике Србије и Министарство спољних послова и вера Републике Аргентине могу консултовати једно друго директно у вези са обрадом појединачних случајева и унапређењем ефикасности примене овог уговора.

Члан 23.**Решавање спорова**

Сви спорови који настану у вези са применом или тумачењем овог уговора, решаваће се консултацијама дипломатским путем.

Члан 24.**Потврђивање, ступање на снагу и раскид**

1. Овај уговор ступа на снагу првог дана након истека тридесет (30) дана од дана пријема последњег писаног обавештења којима се Стране, дипломатским путем, узајамно обавештавају о завршеним поступку потврђивања у складу са њиховим унутрашњим процедурама.

2. Овај уговор се примењује на било које кривично дело које је извршено пре или након ступања на снагу овог уговора.

3. Овај уговор може бити измењен уз обострану сагласност Страна, разменом нота између Страна дипломатским путем. Измене ступају на снагу у складу са ставом 1. овог члана.

4. Свака Страна може раскинути овај уговор достављањем другој Страни обавештења у писаној форми, дипломатским путем. Раскид ступа на снагу по истеку 6 (шест) месеци од дана када је саопшено другој страни.

Сачињено у Београду, дана 14. октобра 2019. године, у два оригинална примерка, сваки на српском, шпанском и енглеском језику, при чему су сви текстови подједнако веродостојни. У случају неслагања у тумачењу, меродаван је текст на енглеском језику.

ЗА РЕПУБЛИКУ СРБИЈУ	ЗА РЕПУБЛИКУ АРГЕНТИНУ
Нела Кубуровић Министар правде	Germán Carlos Garavano Министар правде и људских права

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије – Међународни уговори”.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

I. Уставни основ за доношење закона

Уставни основ за доношење Закона о потврђивању Уговора између Републике Србије и Републике Аргентине о узајамној правној помоћи у кривичним стварима садржан је у члану 99. став 1. тачка 4. Устава Републике Србије, према коме је у надлежности Народне скупштине да потврђује међународне уговоре, када је законом предвиђена обавеза њиховог потврђивања.

II. Разлози за потврђивање Уговора

Између Републике Србије и Републике Аргентина не постоји билатерални уговор којим би било регулисано питање правне сарадње између две државе у кривичним стварима.

Наведена сарадња између две државе је све чешћа посебно имајући у виду да криминал као друштвена појава не познаје државне границе што захтева ефикасну правну сарадњу између државних органа двеју држава. Закључивање овог уговора ће битно допринети да се та сарадња подигне на још виши ниво. Осим тога, допринеће ефикаснијем остваривању и заштити људских права.

III. Оцена потребе финансијских средстава за спровођење закона

За примену овог закона средства су обезбеђена Законом о буџету Републике Србије за 2021. годину („Службени гласник РС”, број 149/20), Раздео 23 - Министарство правде, Програм 1602 - Уређење и управљање у систему правосуђа, Функција 360 – Јавни ред и безбедност неklasификовани на другом месту, Програмска активност/Пројекат 0010 – Администрација и управљање, Економска класификација 422 - Трошкови путовања.

У наредним годинама средства за евентуалне трошкове везане за реализацију активности из Уговора биће планирана у оквиру лимита који Министарство финансија утврђује за Министарство правде у поступку припреме и доношења Закона о буџету Републике Србије за раздео Министарства правде.